

DUMINICĂ,
1 DECEMBRIE 2024, ORA 20:30
SUPERLIGA, ETAPA XVIII
STADIONUL „ION OBLEMENCO”

SPECTACOL DE GALĂ ÎN ZIUA NAȚIONALĂ

Despărțite doar de golaveraj, la câte 2 puncte în spatele liderului U Cluj, Știința și CFR joacă astăzi un meci crucial pentru acest final de an calendaristic. În caz de victorie, oricare dintre rivale ar putea ierna pe primul loc.

LUKIC:

„Adaptarea e mereu dificilă, dar colegii mă ajută enorm, sunt niște fotbaliști și niște oameni de mare calitate”

E înalt și puternic, dar e și tehnic, elegant și rapid. **JOVO LUKIC** a impresionat cu calitățile sale și a reușit să marcheze și primul gol la Știința, după câteva ratări mari, în situații pe care tot el și le crease. Mai ales datorită lui și lui Mitriță am reușit remontada la Arad, iar Lukic are un sentiment pe care ni l-a transmis clar: deși e foarte fericit că a dat primul gol în alb-albastru, nu se culcă pe o ureche și vrea mai mult de la el.

Salut, Jovo, și felicitări pentru primul tău gol în alb-albastru. Cum s-a simțit să-l dai, mai ales într-un moment atât de important?

Vă mulțumesc foarte mult, e un moment pe care l-am așteptat mult și am fost foarte fericit și ușurat

că în sfârșit a venit. Dar nu mi-am acordat prea mult timp pentru bucurie, pentru că trebuia să câștigăm meciul și mai aveam de muncit. La fel și în cazul meu personal, sunt atacant și asta trebuie să fac: să dau cât mai multe goluri și să mă concentrez pe asta.

Am vrea să știm mai multe despre tine și copilăria ta. Povestește-ne despre Doboș, orașul în care te-ai născut. Pare un loc foarte frumos.

Nu m-am născut la Doboș, ci la Sabac, un oraș din Serbia. M-am mutat apoi la Doboș când eram foarte mic și da, e un loc foarte frumos și foarte special pentru mine. Copilăria mea pe atunci era cum erau

copilăriile pe vremea aceea, ca să zic așa, consider că mai frumoase. Adică nu aveam ecrane sau playstation, stăteam toată ziua afară și ne jucam unii cu ceilalți, cred că e important pentru orice copil să aibă parte de asta.

Primii tăi pași în fotbal?

Am început ca junior, la o echipă de liga a treia pe nume Sloga Doboj. Când aveam 17 ani eram deja titular la echipa de seniori și am reușit să promovăm în liga secundă, a însemnat foarte mult pentru mine, am simțit că am făcut ceva bun pentru comunitatea mea.

De ce fotbal, ai mai încercat și alte sporturi înainte?

Tatăl meu este antrenor de fotbal, cred că asta a contat mult în alegerea mea, pentru că sunt foarte atașat de el și de familie. Altfel, și mie și lui ne plac mai multe sporturi, eu unul practic cu mare plăcere baschetul, voleiul pe plajă sau tenisul de câmp, dar niciunul nu e ca fotbalul. De fotbal sunt îndrăgostit și cred că e cel mai frumos joc și sport din câte s-au inventat.

Care este golul de care îți amintești cu cea mai mare plăcere și de ce?

Golul pe care l-am marcat la fosta echipă, Borac, împotriva albanezilor de la Egnatia, în primul tur calificant din Champions League. A fost cel mai important din cariera mea de până acum, deoarece datorită

lui ne-am calificat mai departe și tot datorită lui am reușit până la urmă să jucăm în grupele Conference League, care a fost o premieră pentru Borac.

S-a scris că Ivaylo Petev și Elvir Koljic te-au recomandat la Craiova. Ai discutat cu ei înainte să vii aici? Ce ți-au spus, ei sunt cei care te-au convins?

Da, Elvir este prietenul meu bun și știu că, înainte să mă convingă pe mine să vin, a vorbit foarte frumos despre mine și m-a recomandat, îi mulțumesc pentru asta. Ținând cont că jucăm pe același post, arată ce caracter deosebit are. Despre domnul Petev nu știu, nu am vorbit cu dumnealui, dar într-adevăr când era el selecționer al Bosniei am primit singura mea

convocare, deci este posibil să fi pus și el o vorbă bună. De convins, m-am convins singur, m-am informat din mai multe locuri și sunt fericit că am luat această decizie.

Cum te-ai adaptat la noul oraș și noua echipă?

Încă sunt în plin proces de adaptare, cred că acomodarea e normal să fie una de durată, având în vedere că e prima oară când joc la o echipă din spațiul ex-iugoslav. Nu e ușor, sunt bariere lingvistice, dar și lipsă de omogenitate, însă cred că se vede pe teren cum de la meci la meci mă simt mai bine pe teren cu colegii, ne sincronizăm tot mai des. Grupul este de altfel unul excelent, sunt și fotbaliști foarte valoroși, și oameni foarte buni, mă bucur să fiu aici cu ei.

Ai marcat din pasa lui Alexandru Mitriță la Arad, și tot Mitriță a dat și golul victoriei. Cum ți se pare Mitriță ca fotbalist și ce relație aveți?

Mitriță e un jucător special, nu trebuie să vă spun eu asta, cred că se vede și din tribune, chiar și de la televizor, și vă asigur că se simte la fel și din teren. Foarte multă calitate individuală, are ceva special. Implicit cred că e ușor de jucat alături de el, și pentru mine, dar și pentru colegii mei, orice fotbalist se va înțelege foarte bine cu cineva care știe mult fotbal.

Pe fotbalistul Lukic îl știm de pe teren și o să-l știm tot mai bine. Dar despre omul din afara fotbalului ce ne poți spune? Cum este Jovo în viața de zi cu zi?

Sunt un tip destul de timid, nu prea îmi place să vorbesc despre mine... Cred că sunt un tip modest și care îi respectă pe ceilalți, în primul rând. În rest, îi las pe alții să vă spună cum sunt, respectiv pe voi să vă faceți o părere.

Urmează un meci foarte important, cu o echipă care e favorită la titlu în fiecare sezon. Ce știi despre CFR Cluj și cum crezi că va fi partida?

Știu multe despre CFR, e un club puternic și care a dominat fotbalul românesc o bună perioadă. Chiar dacă ultimele două titluri au fost luate de alte echipe, CFR a rămas un club extrem de puternic, pe care îl respectăm. În același timp, cred că noi avem calitate mai bună și că trebuie să arătăm asta pe teren și să învingem, mai ales că vom avea și sprijinul fanilor.

Te rugăm să le transmiți un mesaj celor care citesc acest interviu înaintea meciului cu CFR.

Abia aștept să vă văd și sper să fiți cât mai mulți. Vă asigur că și în această seară, ca de altfel la fiecare meci, dar în special la cele de pe teren propriu, vom da totul pentru voi și pentru victorie.

Încredere și optimism în ciuda absenței lui Mitriță

- Sărbătorim Ziua Națională a României în casa noastră dragă, pe Oblemenco, iar clubul nostru v-a pregătit un model de eșarfă în ediție limitată, dedicat special acestui eveniment. Noua eșarfă, care pe o parte exprimă iubirea pentru oraș și echipă, iar pe celalaltă iubirea de țară și oamenii ei, e disponibilă la toate magazinele oficiale ale clubului.
- După o perioadă slabă, în care Constantin Gâlcă a fost sub mare presiune, Știința a reușit trei meciuri convingătoare la rând: egal cu FCSB, după un meci jucat cu un om în minus în mare parte, și victorii cu Hermannstadt și UTA. Continuă însă problemele în defensivă, remarcate și de antrenor la conferința de presă, nemulțumit de faptul că echipa sa a primit gol în toate din ultimele 5 meciuri.
- Constantin Gâlcă: „Un aspect important al meciului va fi organizarea noastră defensivă, trebuie să

le închidem spațiile, pentru că au jucători ofensivi importanți, cu experiență și cu tehnică individuală bună în față. În același timp, trebuie să fim foarte mobili și foarte eficienți pe atac, dar pentru mine este primordial să nu primim gol.”

- Întrebat dacă are lot de câștigarea titlului, antrenorul nostru a îndemnat la răbdare și a atras iarăși atenția asupra lipsei de omogenitate: „Avem un lot foarte bun care ar fi normal să se bată la titlu, am mai spus-o, dar încă suferim la capitolul omogenitate. E normal, au venit mulți jucători noi, alții au fost accidentați și și-au intrat greu în formă, dar o să arătăm mai bine.”
- Vlădoiu a emanat încredere la aceeași conferință de presă dinaintea partidei și a pus accent pe progresele fizice și psihice ale echipei: „Sunt convins că dacă vom da totul și ne vom face jocul, vom câștiga. Echipa a făcut progrese fizice, nu am mai suferit accidentări serioase, ceea ce mă bucură. De asemenea, la Arad am arătat că suntem mai pragmatici și că putem câștiga un meci și așa.”
- Lovitura de start din această seară va fi dată în mod simbolic de noul președinte onorific la Științei, Sorin Cârțu. Acesta își reconfirmă practic statutul de ambasador al Universității Craiova, deoarece viața și cariera lui Cârțu se confundă în bună măsură cu acest club, pentru care a jucat, pe care l-a antrenat și unde a mai fost o dată și președinte. Ne bucurăm să-l avem iarăși alături de noi pe Sorin, o parte importantă a familiei Universității.

Contre între Petrescu și conducere și situație în continuare tensionată

- CFR-ul își continuă perioada de căutări și schimbări, după ce încet-încet și-a pierdut marii jucători din generația care domina fotbalul românesc în anii trecuți. Ratarea calificării în grupele europene i-a făcut să fie nevoiți să vândă și patru fotbaliști exponențiali din generația nouă: Otele și Muhar au plecat în spațiul arab, portarul Sava la Udinese, iar Bîrligea la FCSB.
- Rămân totuși o echipă valoroasă și importantă, deoarece au transferat bine și în sens invers: Louis Munteanu, adus de la Fiorentina, este golgheterul echipei, iar fotbaliști fără nume veniți în această vară s-au integrat repede și arată foarte bine. Vorbim în special de fundașul stânga Simao Rocha, care are

cele mai multe assist-uri și cele mai multe minute jucate din lotul clujenilor, de aripa ofensivă Meriton Korenica (3 goluri și locul 3 la minute jucate), dar și de fundașul central brazilian Leo Bolgado, un fotbalist puternic și dur, cu un joc de cap excelent, care se pliază perfect pe stilul lui Petrescu.

- După ratarea calificării în Conference League, între patronul CFR și antrenor pare să se fi instaurat o relație tensionată care durează încă. Când a fost întrebat dacă aduce un jucător dorit de Dan Petrescu în defensivă, Ion Varga a răspuns drastic: „Nu mă interesează ce vrea Dan Petrescu. Ne interesează ce vrem noi.” De asemenea, Dan Petrescu a părut neinteresat la rândul lui de anunțul patronului că

va construi o bază sportivă nouă și modernă, spunând că „e posibil să nu mai fiu eu antrenor când e gata”. Supărarea patronului are legătură cu ratarea obiectivului și a banilor pe care i-ar fi luat în cazul accederii în grupe, dar era și una de moment, după egalul acasă cu Rapid, cea a lui Petrescu are legătură cu plecările care au urmat eșecului european, în special cu a lui Bîrligea, acesta fiind furios că conducerea CFR a decis să întărească astfel o rivală la titlu.

- Petrescu: „Va fi un meci care pe care și cu intensitate maximă, pentru că ei au un moral foarte bun după două victorii consecutive și sunt pe locul 2. Au jucători foarte buni, care pot face diferența, și va fi un test important pentru echipa mea. Trebuie să dăm mai mult de 100% ca să câștigăm.”
- La conferința de presă, Dan Petrescu a spus, în contextul absenței lui Mitriță, că după părerea lui Nicușor Bancu este un jucător mai important pentru Craiova decât acesta. Antrenorul clujenilor a spus că-l apreciază dintotdeauna pe Bancu și s-a declarat fan al acestuia.
- Otto Hindrich: „E un meci foarte important pentru noi, ne dorim să venim cu puncte acasă. Craiova are o echipă foarte bună în toate compartimentele și care joacă un fotbal frumos, va trebui să jucăm mult mai bine și să fim mult mai concentrați.”

Știința aproape că a egalat CFR-ul la directe și pare echipa momentului

- Cele 43 de meciuri directe între cele două echipe arată un echilibru care, în cazul unei victorii a Craiovei azi, ar fi perfect: 16 victorii ale ardelenilor, 15 ale noastre, 12 egaluri.
- Se întâlnesc nu doar echipele care împart locul 2, diferențiate doar de golaverajul (superior pentru noi), ci și cele mai bune ofensive din campionat. Atât Craiova cât și CFR au înscris de 28 de ori în cele 17 etape de până acum. Dacă golgheterul nostru și al campionatului este în continuare Mitriță, cu 8 reușite, cel al CFR-ului este Louis Munteanu, cu 6. Cei doi vor da probabil o bătălie până la final pentru titlul de golgheter al Superligii cu Daniel Bîrligea, plecat recent de la CFR la FCSB, care are 7 goluri înscrise până acum în campionat (5 pentru FCSB, 2 pentru CFR).

- Cu un lot schimbat de temelii și cu jucători importanți pierduți în ultimele luni, CFR-ul încearcă să contracțeze Transfermarkt-ul și să-și păstreze statutul de forță a României. În ciuda faptului că clujenii par capabili să se bată iarăși la titlu, site-ul de specialitate îi consideră șocant de departe de Știința, în clasamentul valorii fotbaliștilor: 920.000 euro este valoarea medie a unui fotbalist al nostru, 425.000 euro este media lor.
- Știința a pierdut ultimul meci direct de pe Oblemenco, 0-1, dar a fost singura noastră înfrângere din ultimii doi ani. Din februarie 2023 până acum,

am jucat de 8 ori contra CFR-ului și am câștigat de 4, remizând de trei ori și pierzând doar în ultimul duel „acasă”.

- Cu 6 goluri marcate în meciurile directe, Andrei Ivan este cel mai bun marcator din încleștările Craiova – CFR. Este urmat de Koljic și Deac, fiecare cu câte 5 reușite.
- Constantin Gâlcă conduce și în duelurile directe cu Dan Petrescu (cu un singur meci câștigat, 2-0 în acest tur de campionat), dar și în duelurile directe cu CFR Cluj. Gâlcă a întâlnit CFR-ul de 4 ori, de două ori ca antrenor al FCSB și de două ori ca antrenor al Universității. A câștigat trei dintre aceste meciuri și a pierdut unul singur, 0-1 pe Oblemenco în playoff-ul sezonului trecut, gol Bîrligea, când pe banca CFR-ului stătea Francisc Dican.
- Singura absență din cele două loturi este cea a jucătorului cel mai valoros, atât din cele două echipe cât și din România. Suspendat astăzi pentru cumul de cartonașe galbene, Alex Mitriță este golgheterul Superligii și cotate la 4 milioane de euro, mai mult decât dublu față de cota de piață a vedetei CFR-ului, Louis Munteanu.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII:

TOAMNA LUI '72, VARA LUI '73

Cel mai ciudat și trist sezon din istoria Științei

Sezonul 1972-1973 al Diviziei A avea să fie unul straniu și zbuciumat, mai ales pentru Universitatea. Începea la un pas de tragedie umană și se termina cu o tragedie fotbalistică, cu un meci „la distanță” de pomină, chiar cu CFR Cluj. Îl povestim aici.

Căderea, frica și durerea

Mai întâi a fost acel final de octombrie. Înaintea meciului de campionat cu Jiul, de pe 22 octombrie 1973, lucrurile nu stăteau prea bine în Bănie. Știința începuse ezitant sezonul și suferise deja trei înfrângeri, una chiar în etapa precedentă, 0-1 la Constanța. Dar în acea duminică pe vechiul Central venea Jiul Petroșani (cu Gigi Muțescu lider din teren), iar ai noștri câștigau la pas, cu (deja) legenda Oblemenco înscriind o dublă.

Chiar în dimineața zilei următoare, însă, o veste incredibilă dădea Craiova peste cap: golgheterul și

O poză rară cu Gheorghe Muțescu în tricoul Jiului, pe care o transformase într-o forță a Diviziei A.

căpitanul echipei, Nelu Oblemenco, ajungea la spital în stare gravă. În acea dimineață totul părea OK, Oblemenco avusese un examen la facultatea unde era înscris, iar după trecuse pe la club, la o vorbă cu băieții. Norocul lui a fost că era acolo când s-a prăbușit pe jos, alb ca varul, tăvălindu-se la propriu pe jos, cu dureri cumplite. Doctorul echipei, din fericire prezent și el, a fost nevoit să oprească un taxi în plină stradă, speriat că salvarea ar putea să nu ajungă la timp.

Chiar și cu mult înaintea internetului, întreaga provincie era cumva racordată la veștile despre idolul ei. Știrile circulau ca pe vremuri, din gură în gură, și o făceau fulgerător, așa că diagnosticul – ulcer duodenal perforat, era aflat imediat de aproape tot

orașul. Între viață și moarte, pe patul de spital, Oblemenco trecea prin două operații complicate. Iar spitalul din Craiova se transforma, dintr-un loc destinat tratamentelor și urgențelor, într-unul de veritabil pelerinaj, cu mii de oameni îngrijorați umplând curtea, unii dornici să doneze sânge pentru căpitan, alții plângând, și toți întrebând care mai e starea Tunarului.

Nelu al Olteniei era salvat, dar avea să mai rămână aproximativ o lună internat, slăbit și speriat de toată experiența. Lipsită de aportul lui, echipa se afunda și ea: șase meciuri fără victorie din următoarele șapte de după acel eveniment, cele rămase până la pauza de iarnă, iar turul se încheia chiar împotriva lui CFR Cluj, la fel de dezamăgitor: 1-1.

Revenirea și magia

Împotriva sfaturilor medicilor, Oblemenco pleca în acea iarnă cu echipa în cantonament, la Băile Herculane. Nu avea să facă însă niciun antrenament, fiind prea slăbit pentru asta, așa că toată lumea a fost șocată să-l vadă pe teren în prima etapă de după acea pauză – în Giulești, cu Rapid.

Palid și mai slab cu câteva kilograme, Nelu nu făcea o primă repriză reușită, în ciuda golului înscris din penalty. Lipsa antrenamentelor și a ritmului de joc se vedeau, iar rapidiștii erau în control total: 3-1 pentru ei la pauză și părea că nimic nu se mai poate schimba.

Revenit la datorie după ce privise moartea în față, Oblemenco se sfătuiește cu cel mai bun prieten, „Tai-Pan“ Deselnicu, la pauza unui meci

Repriza a doua, însă, avea să fie una dintre cele mai uimitoare din istoria Științei. Antrenorii au vrut să-l schimbe pe Oblemenco la pauză, umblă vorba, dar acesta refuză. Se întorcea pe teren total schimbat, și reușea un hat-trick, adică încă două goluri din acțiune. Vreți ceva și mai uluitor? Nu a fost singurul hat-trick al nostru din acea partidă, pentru că tot 3 goluri reușea și Iulian Bălan. Se termina 6-4 pentru Universitatea, iar meciul devenea instantaneu un clasic, unul dintre cele mai reprezentative ale Științei de până atunci.

Toată acea primăvară de după marea spaimă cu Nelu avea să fie fenomenală, de altfel. Aflată în iarnă pe 5, departe de prima poziție ocupată de Dinamo,

Craiova câștiga în următorul meci chiar cu Dinamo acasă și, mai înspre final de sezon, defila în deplasarea de pe Republicii cu Steaua: 6-2.

Hoția și revolta

După acea primăvară aproape perfectă, Știința intra în vara lui 1973 de pe prima poziție, cu 5 etape rămase de jucat. Pe locurile 2 și 3 erau, la egalitate de puncte, Dinamo și CFR Cluj, clujenii aflându-se de altfel la cel mai bun sezon al lor din istorie. Deși înființată în 1907, CFR-ul promovase în A abia la sfârșitul anilor '60.

ȘTEFAN NICULESCU pentru dumneavoastră dramaticul deznodământ

Curtea de șahuri va fi prezentă și pe următoarea săptămână a Capitalului, când din nou va fi disputat campionatul de șahuri, care a ajuns la stadiul de finală.

Șahul este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi. Este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi.

imbatabilele noastre divizionare „c” și „b”

În vreme ce șahistii au început să se lupte din nou pentru câștigul campionatului de șahuri, în vreme ce șahistii au început să se lupte din nou pentru câștigul campionatului de șahuri...

Doru TUDORAN

UN CAMPIONAT CU DOUĂ CÂȘTIGĂTOARE: DINAMO BUCUREȘTI ȘI UNIVERSITATEA CRAIOVA

În vreme ce șahistii au început să se lupte din nou pentru câștigul campionatului de șahuri, în vreme ce șahistii au început să se lupte din nou pentru câștigul campionatului de șahuri...

Șahul este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi. Este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi.

Șahul este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi. Este o activitate care este prezentă în viața noastră de zi cu zi.

Doru TUDORAN

Cele două pagini ale revistei Flacăra alăturate, cu campioana Dinamo în alb-negru și campioana „unei mari iubiri” Craiova color

Dinamo nu mergea nici ea bine deloc pe acel final de an, dar Universitatea făcea pași greșiți chiar și mai mari. După acel 6-2 de la București cu Steaua, eram învinși acasă de Steagul Roșu Brașov, 0-1, cu portarul Adamache făcând meciul carierei, în fața unui Oblemenco furios, care rata din toate pozițiile.

Acea lună iunie avea să devină rapid mult mai ciudată, însă. Așa cum aflăm din cartea „100% CFR – Centenarul unui vis” (autori Cipiran Rus și Zoltan Cantor), dar și din zeci de articole scrise pe subiect, clujenii capătă o veste mare de la București pe la jumătatea lunii: Dinamo le pasa o invitație în orașul german Bochum, unde bucureștenii fuseseră invitați pentru niște manifestații culturale și un turneu amical. Neobișnuiți cu înălțimile Diviziei A, ardelenii aveau practic de ales între a se lupta chiar cu Dinamo pentru primele locuri și implicit pentru o primă participare în cupele europene sau a realiza ceva intangibil pentru aproape toți românii acelor vremuri: să călătorească în vest.

Ceferiștii preferă vacanța gloriei și, culmea, își amână chiar meciul direct cu Dinamo ca să plece în Germania. Doar călătoria dus-întors avea să dureze aproape două zile, cu drumuri lungi cu autocarul atât în România cât și în Germania. Pentru că clujenii aveau să revină în țară abia după data la care fusese programată ultima etapă, ultima lor partidă, cea împotriva celor care tocmai îi cadroriseră, Dinamo, era amânată pentru 24 iunie. Craiova, care

avea nevoie doar de un egal la Arad ca să fie sigură de primul titlu din istorie, decide firesc să-și amâne și ea meciul de la Arad, pentru ca partidele să se joace de la aceeași oră.

Calculele se știau: dacă Știința pierdea la un gol cu UTA, Dinamo avea nevoie de o victorie la patru diferență cu CFR, pentru a ne sufla la mustață campionatul. Exact așa avea să se întâmple. Deși clujenii au dat vina oficial pe oboseala deplasării oricum inexplicabile în Germania, pentru acel 0-4 de la București, nimeni din țară nu pleca pe fentă. Presa și chibiții comentau dezgustați despre jocurile de culise ale dinamoviștilor, iar în ziua care a urmat meciurilor, pe 25 iunie 1973, revista Flacăra publica un articol însoțit de două poze, una cu lotul Universității, cealaltă cu cel al lui Dinamo. Dacă sub poza dinamoviștilor stătea scris sec „Campiona României”, sub cea a Craiovei trona sintagma care avea să rămână o poreclă peste decenii: Campioana unei mari iubiri.

Cele cinci finale cu CFR

Aproape toate cele 43 de meciuri contra CFR-ului din istoria recentă au fost foarte importante, deoarece ambele echipe se bat pentru trofee, de vreo 7 ani încoace. Dar cinci dintre acestea au fost pe viață și pe moarte, pentru că erau fie eliminatorii, fie se jucau cu trofeul pe masă.

Cupa Ligii și furia lui nea Gigi

Primul meci direct important dintre cele două cluburi se disputa în august 2016, când încă exista și Cupa Ligii. A fost abia al patrulea meci al lui Gheorghe Muțescu pe banca Științei. Acesta debutase

cu o înfrângere în deplasarea de la Pandurii, 1-2, dar obținuse apoi două victorii entuziasmante, împotriva unor formații mai puternice decât noi la acea vreme – Târgu Mureș și Astra Giurgiu.

Partida s-a disputat în Gruia, cu CFR favorită clară, deși nu intraseră încă în „epoca Petrescu“, a doua lor perioadă de glorie în campionat, fiind practic în miezul unei schimbări din temelii. Craiova era și ea departe de anvergura de astăzi și rezulta un meci pe viață și pe moarte, dar sărac în faze de poartă. Se termina 0-0, dar clujenii mergeau mai departe după ce ratau penaltiuri și Bancu, și Ivan, și Vătăjelu.

Poate și pentru că meciul venea după un sezon anterior în care Știința fusese de asemenea eliminată la penaltiuri din ambele cupe (de Viitorul din Cupa Ligii, respectiv de SC Bacău din Cupa României), noul nostru antrenor a făcut o criză de nervi la final. În același timp, Mușescu și-a ironizat elevii pentru că toate ratările au venit în urma unor șuturi pe deasupra porții: „Să își facă singuri autocritica și să le fie rușine, să se rușineze și ei de execuțiile avute! Au confundat penaltiurile cu loviturile libere.“

Prima supercupă și ciocnirea stilurilor Petrescu / Mangia

În vara lui 2018, Craiova lui Mangia, proaspăt câștigătoare de Cupă, întâlnea un club care dominase campionatul și fotbalul românesc. În primul sezon al lui Dan Petrescu pe bancă, 2017-2018 (acesta a plecat în China imediat după încheierea aceluiași campionat),

acesta a obținut cea mai bună medie de puncte din istoria lui ca antrenor, indiferent de club, inclusiv dintre cele patru perioade în care a antrenat CFR-ul: 2,14 pe meci.

Știința lui Devis Mangia se ținuse și ea bine, terminând campionatul pe 3, la doar 8 puncte de impresionantul lider, și obținând primul trofeu după reapariția în fotbal, după acea finală de neuitat de la București. Se întâlneau nu doar două echipe foarte bune, ci și două stiluri diferite: cel serios și pragmatic pe care Petrescu (plecat de puțină vreme) îl imprimase CFR-ului, care avea și avantajul bugetului mult superior, respectiv cel exploziv și ofensiv al lui Mangia.

Deși a beneficiat și de o susținere impresionantă, deoarece partida s-a disputat pe un Oblemenco aproape plin, Craiova a acuzat din plin absențele lui Băluță și Gustavo și nu a contat ofensiv, în timp ce

CFR-ul a câștigat ca de atâtea ori: după un joc zgârcit și închis, decis printr-un singur gol: un penalty transformat de Culio în minutul 78.

Cel mai dureros meci, venit în cea mai dureroasă perioadă a istoriei moderne

Pe 3 august 2020, „finala campionatului“ cu CFR Cluj venea într-o perioadă complicată și dureroasă pentru toată lumea. Pentru că organizatorii noștri nu s-au mișcat suficient de repede, a fost o finală cu reguli stabilite pe loc, având în vedere că Craiova rămăsese fără un meci jucat, cel cu Astra, din cauza testării pozitive cu covid a unui fotbalist de la Giurgiu. S-a decis ca meciul cu CFR să se joace astfel în

forma unuia eliminatoriu, cu prelungiri și penaltiuri în caz de egal.

Accesul fanilor în tribune nu era permis, așa că gale-ria noastră s-a deplasat în afara stadionului, de unde au reușit să se facă auziți înăuntru și chiar pe trans-misia TV, telespectatorii având deseori o impresie stranie, având în vedere scandările care se auzeau limpede, că meciul se joacă cu spectatori. Indiferent la ce ecran am fi văzut acel meci, a fost unul de care ne amintim și azi cu frustrare și durere și la fel o simt și fotbaliștii și staff-ul nostru de atunci, care par că nu pot să uite acea seară.

Totul, de la pasiune la voință și de la terenul propriu la golul senzațional cu care Nistor a deschis scorul, părea să fie în favoarea Craiovei. Doar că, atunci când ne era lumea mai dragă, a intrat în scenă mașina de tocat fotbalul și adversarii a Clujului, care a marcat golul egalizator dintr-un corner executat de Deac și finalizat cu capul de Vinicius, apoi l-au marcat și pe al doilea foarte similar, tot un cap după o centrare a lui Deac și o neatenție în apărarea noastră. Craiova s-a prăbușit psihic apoi, deoarece fusese echipa care dominase și atacase neîntrerupt, dar poate am fi putut reveni totuși în joc, fără o greșeală mare a arbitrilor. Înainte de introducerea VAR în fotbalul românesc, brigada de arbitri a acordat penalty pentru CFR la o fază la care un fotbalist clujean fusese ținut în careu, într-adevăr, dar în timp ce se afla în poziție de ofsaid. S-a făcut 3-1 în minutul 76 și marele vis era încă o dată spulberat.

Epoca modernă: Craiova preia ștafeta finalelor câștigate și „ia” două la rând

Dacă acele prime trei finale cu CFR au fost toate pierdute, poate pe mâna lipsei de experiență sau poate, ar zice unii, pur și simplu pe cea a lipsei de valoare și de buget, ar zice alții, următoarele două, jucate la doar două luni diferență, au fost ale Craiovei.

Mai întâi, a fost acea Supercupă din 2021, când Ouzounidis învingea CFR-ul lui Șumudică folosind exact armele lui Dan Petrescu: un joc zgârcit, centrat pe rezultat și apărare, decis la penaltiuri, după ce Craiova nu trăsese pe poartă în primele 90 de minute. De data aceasta, diferența de statut și de valoare a Științei s-a văzut, față de meciul pierdut tot la penaltiuri cu

trei ani înainte: toți cei patru executanți ai noștri au înscris, iar eroul Pigliacelli a reușit să salveze două penaltiuri.

Doar că, în ciuda celor două trofee obținute de grec la Craiova, stilul Petrescu nu s-a potrivit în Bănie. Ouzounidis era demis, după o serie de meciuri slabe mai ales ofensiv, care au culminat cu înfrângerea de la Laci, 0-1. Cel adus în locul grecului, Laurențiu Reghecampf, a fost pe bancă la ultima „mare finală” cu CFR, un meci eliminatoriu din Cupa României.

Disputat la Craiova, acesta a fost dominat de la un capăt la altul de Știința, care a ratat mult, a avut gol anulat, și a marcat în cele din urmă singurul gol al meciului, după un șut bombă al lui Hourii de la 25 de metri.

Și, ținând cont că ambele echipe par să-și fi păstrat, respectiv câștigat, statutul de superputere a Superligii, este posibil ca de acum „finalele” să se țină lanț.

